

TYLKO JEZUS KRÓL POLSKI

URATUJE POLAKÓW !

MARYJO KRÓLOWO POLSKI!

***DOPROWADŹ POLSKĘ
DO CHRYSTUSA KRÓLA!***

„Jest jednak ratunek dla Polski, jeśli Mnie uzna za swego Króla i Pana w zupełności poprzez Intronizację, nie tylko w poszczególnych częściach kraju, ale w całym państwie z rządem na czele. To uznanie ma być potwierdzone porzuceniem grzechów, a całkowitym zwrotem do Boga”

/Słowa Pana Jezusa do Sł. B. Rozalii Celakówny; Wyznania, cz. I, s. 263-264/

Dziś żyjemy w czasach wielkiego odstępstwa podeptania Bożej władzy, praw i przykazań. Już w roku 1939 wielki papież Pius XII ostrzegał:

„Głównym złem, z powodu którego świat popadł w moralne bankructwo oraz ruinę, jest niegodziwe i zaiste zbrodnicze usiłowanie, by pozbawić Chrystusa Jego Królewskiej władzy, a także nie przyjęcie nadanego przez Chrystusa prawa prawdy”

/Encyklika Summi pontificatus/

Jezus wybrał Polskę, by jako pierwsza spośród narodów zwiedzionych przez masonerię i spętanych ideologiami Mu przeciwnymi takimi jak: socjalizm, liberalizm, globalizm, wróciła pod berło Jego panowania, uznając Go swym Królem. Została nam dana szansa, by uratować siebie i inne narody.

„Polskę szczególnie umiłowałem, a jeżeli posłuszna będzie Mojej woli, wywyższę ją w świętości i potędze. Z niej wyjdzie iskra, która przygotowuje świat na ostateczne moje przyjście”

/Słowa Pana Jezusa do św. Faustyny Dzienniczek 1732/

Czy czasem, obecna sytuacja nie ukazuje nam coraz jaśniej, co może być tą iskrawą, która przygotowuje świat na ostateczne przyjście Pana Jezusa? Co może odwrócić bieg ludzkości, która zmierza w kierunku zagłady? Obie powiernice Bożych zamiarów: św. siostra Faustyna (1905-1938) i Sł. Boża Rozalia Celakówna (1901-1944), żyły w tym samym okresie i przebywały w tym samym miejscu (Kraków). Zrządzeniem Bożym, jako pierwsze zostało objawione światu Niezłębione Miłosierdzie Boże, a siostra Faustyna została nazwana Apostołką Miłosierdzia Bożego, ale pozostaje wciąż aktualna misja jaką Pan Jezus wyznaczył Sł. B. Rozalii Celakówny. Jest to misja ukazania światu, w sytuacji jego największego odstępstwa, sposobu na uratowanie od całkowitego zniszczenia. Ta ostateczna szansa ocalenia ludzkości ma się dokonać przez uznanie Jezusa Chrystusa za Króla przez poszczególne narody i całkowite poddanie się pod panowanie Jego Miłości. Podejmij misję Intronizacji zleconą Polsce przez Pana Jezusa. Dokonaj indywidualnie, w grupach czy parafiach Intronizacji Jezusa Chrystusa Króla Polski według Siedmiodniowego Nabożeństwa Intronizacyjnego, byś mógł się obronić przed potęgą szatana i otrzymać ocalenie w czasie kary.

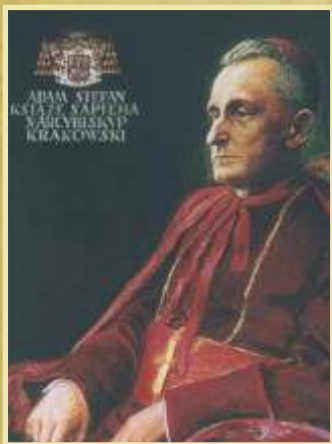
Słowa Pasterzy o królowaniu Jezusa Chrystusa w Polsce

Święty ks. Abp Józef Bilczewski
(1860 – 1923)

*„Polacy przyszli odnowić przysięgę poddania,
bo Jezusa chcą mieć zawsze swoim Królem,
a Matkę Bożą na zawsze Panią i Królową”.*

/Kongres Mariański we Lwowie w 1904 roku/

Ks. Kardynał Adam Sapieha
(1867 – 1951)

*„O Jezu, Władco serc naszych i Królu wieków
nieśmiertelny, przyrzekamy uroczyście, że przy tronie
Twoim i przy Osobie Twojej wiernie stać będziemy
(...). Króluj w sercach naszych przez łaskę. Króluj
w rodzinach przez cnoty rodzinne. Króluj w szkołach
przez prawdziwie katolickie wychowanie. Króluj
w społeczeństwie przez sprawiedliwość i zgodę
wzajemną. Władaj wszędzie i bezustannie”.*

*/Modlitwa o Intronizację Jezusa Króla Polski
z 1927 r., której Kard. A. Sapieha udzielił Imprimatur/*

Sł. B. Ks. August Kardynał Hlond
(1881 – 1948)

*„Katolicy! Dla duszy narodu, dla wielkości i honoru
Polski, czujnością swoją, duchem wiary
i zorganizowanym czynem katolickim, wytrąćcie
szatanowi ze zbrodniczych rąk ten głąz pogański
i kielnię. Polska musi pozostać i pozostanie wierna
Chrystusowi Królowi pod opieką Matki Najświętszej”.*

/Poznań 8 września 1929 r., Rycerz Niepokalanej 1929, nr 11/

Sł. B.Ks. Stefan Kardynał Wyszyński **(1901-1981)**

„Przyrzekamy uczynić wszystko, co leży w naszej mocy, aby Polska była rzeczywistym Królestwem Twoim i Twojego Syna (...) w życiu naszym osobistym, rodzinnym, narodowym i społecznym”.

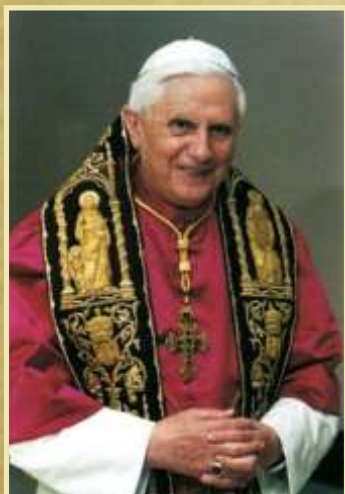
*/Jasnogórskie Śluby Narodu
Jasna Góra, 26 sierpnia 1956 roku/*

Ojciec Święty Pius XII **(1876 – 1958)**

„Ratunek i zbawienie dla współczesnego człowieka znajdują się tylko w czci Chrystusa jako Króla, w uznaniu uprawnień wynikających z władzy jaką On sprawuje oraz w doprowadzeniu do powrotu .. całej ludzkiej społeczności do chrześcijańskiego prawa prawdy i miłości”

/Encyklika Summi pontificatus 1939 r. /

Ojciec Święty Benedykt XVI

„Jezus niejednokrotnie jest ignorowany, jest wyśmiewany, jest ogłaszany Królem przeszłości, jest spychany do lamusa spraw i osób, o których nie powinno się mówić na głos i w obecności innych. Jeżeli ... napotykacie na tych, którzy pogardzają fundamentem, na którym budujecie, nie zniechęcajcie się”

*/Słowa do młodzieży wypowiedziane
na Błoniach Krakowskich 27 maja 2006 roku/*

Akt Intronizacji Rodziny Radia Maryja

*„(...) Uroczyście obieramy Ciebie,
Jezu Chryste, za naszego Króla i Pana,
a Matkę Twoją ponownie przyrzekamy
czcić jako naszą Królową i Panią.
Bądź Królem Polski, naszej Ojczyzny.
Przed majestatem Twej potęgi i chwały,
oddając cześć Bogu w Trójcy Jedyndemu wołamy:
Króluj nam Chryste! We wszystkich obszarach życia
społecznego - **Krółuj nam Chryste!**”*

*/Akt Intronizacji Rodziny Radia Maryja
13 lipca 1997 roku, Jasna Góra/*

Marsz w obronie TV Trwam 21 kwietnia 2012 r. w Warszawie

*„Polska zawsze była jedną i będzie taką.
Taką wizję nakreślił Śl. Boży Papież Pius XII
w liście do nas z dnia 1 września 1949
roku, przesłanym na ręce biskupów
polskich:*

Dzieje Polski, pełne częstokroć chwały i nieszczęść, oczom badacza zdają się być podobne do potoku łez i krwi, zraszającego ziemię Waszą pośród przeróżnej zmienności rzeczy: tu otchłań bólu, tam szczyty zwycięstwa, opromienione wspaniałymi blaskami kultury. Jednego tylko Polska nie zaznała: odstępstwa od Chrystusa Króla i Jego Kościoła. Chwałą Waszą, godłem szlachectwa Waszego jest działać odważnie, cierpieć mężnie, ufać niezachwianie, osiągnąć to co wielkie”

/z homilii Bp. Antoniego P. Dydyca, wygłoszonej do uczestników Marszu/

Służebnica Boża Rozalia Celakówna Apostołka Jezusa Chrystusa Króla Polski

***Sł. Boża Rozalia Celakówna
ur. 19 września 1901 r.
zm. 13 września 1944 r.***

Urodziła się w Jachówce na Podhalu, w archidiecezji krakowskiej, była pierwszym z ośmiorga dzieci Tomasza i Joanny z domu Kachnic. Rodzice Rozalii utrzymywali się z pracy na własnej ziemi. Jako ludzie bogobojni, o surowych zasadach, bardzo dbali o religijne wychowanie dzieci. Pierwszy bliższy kontakt wewnętrzny z Panem Jezusem miała Rozalia jako mała dziewczynka, w wieku 6 lat.

Około roku 1918 złożyła prywatny ślub czystości przed figurą Matki Bożej Niepokalanej w kościele w Bieńkówce. W 23 roku życia przełamuje opór rodziców i udaje się do Krakowa.

Od kwietnia 1925 r. pracuje w Szpitalu św. Łazarza na oddziale chirurgii. W czerwcu 1925 r. Rozalia została przeniesiona na oddział dermatologiczny, gdzie usługiwała osobom chorym wenerycznie. W wewnętrznym natchnieniu Rozalia usłyszała słowa Jezusa: "Moje dziecko! W szpitalu jest miejsce dla ciebie z mojej woli ci przeznaczone". Pracę wykonywała sumiennie. Była bardzo oddana chorym, przez co zyskała sobie ich zaufanie i szacunek. W ciągu 19 lat jej praktyki w szpitalu, na jej dyżurze nikt nie odszedł z tego świata bez pojednania się z Panem Bogiem.

W tym czasie doznawała wielu łask. Pan Jezus darzył ją wielką zażyłością. Na polecenie spowiedników spisywała notatki z przeżyć duchowych. Była przynaglana do całkowitego oddania się Panu Jezusowi i do tego, aby Polska i inne kraje oddały się pod panowanie Miłości Jezusa oraz uznały Go za swego Króla. W tym Akcie Intronizacji uczestniczyć ma całe państwo z władzą kościelną i świecką na czele. Skutkiem tego Aktu ma być nawrócenie dusz i podporządkowanie się prawu Bożemu.

Liczne obowiązki nadwyrężały systematycznie jej siły i przyczyniały się do podupadania na zdrowiu. 7 września 1944 roku zachorowała. 13 września o godzinie 2 nad ranem spokojnie odeszła do Pana. Pogrzeb odbył się 15 września na Cmentarzu Rakowickim w Krakowie. Pomimo trwania wojny uczestniczyło w nim koło 250 osób, w tym 16 duchownych i 20 siostr.

Zbieranie materiałów do procesu kanonizacyjnego Rozalii Celakówny rozpoczęło się już w sześć lat po jej śmierci. Oficjalne rozpoczęcie procesu odbyło się na prośbę Fundacji Serca Jezusa 5 listopada 1996 roku. 23 sierpnia 2000 r. ukończono prace procesowe i poproszono obecne władze kościelne o jego zamknięcie i przesłanie dokumentów do Rzymu. Jednak ks. kard. F. Macharski do końca swego urzędowania tj. do sierpnia 2005 r. nie dokonał tych czynności. Po upływie 7 lat oczekiwania, nowy Arcypasterz Metropolii Krakowskiej, ks. kard. St. Dziwisz, dokonał zamknięcia procesu Rozalii na szczeblu diecezjalnym w dniu 17 kwietnia 2007 r.

*Dokumenty procesowe prezentowane przez
ks. Tadeusza Kiersztyna*

Ostatni spadkobierca domu rodzinnego Rozalii, ks. Rafał Celak, na mocy darowizny przekazał go Kurii Krakowskiej.

Jednak w styczniu 2001 r. ks. Kardynał Franciszek Macharski nakazał wyburzenie domu. Wysłani przez Kurię robotnicy, w ciągu paru dni zrównali z ziemią gniazdo rodzinne Służebnicy Bożej Rozalii Celakówny.

Błagalne Marsze o Intronizację Jezusa Chrystusa Króla Polski

Warszawa, 13 września 2009r.

***„Polsko, nie lękaj się patrzeć
w stronę Chrystusa Króla!
Nie lękaj się przyjąć Jego panowania!”***

Lublin, 9 października 2010r.

Kraków, 8 maja 2010r.

***„... jeżeli Polska podda się pod
panowanie Jezusa Chrystusa Króla,
stanie się bezpieczna”.***

/Abp A. Dzięga, Świebodzin, 21.11.2010/

Wrocław, 19 marca 2011r.

Warszawa, 19 września 2010r.

Jasna Góra, 3 maja 2011r.

Gdańsk, 27 maja 2012r.

Ksiądz Tadeusz Kiersztyn

Orędownik Jezusa Chrystusa Króla Polski

Ks. Tadeusz Kiersztyn
ur. 15 grudnia 1945 r.
zm. 22 sierpnia 2012 r.

Urodził się w Pogorzanach - Szczyrzycu. Dzieciństwo i młodość spędził w Rabce. 17 sierpnia 1971 roku wstąpił do Towarzystwa Jezusowego, rozpoczynając nowicjat w Starej Wsi k. Brzozowa. Studiował w latach: 1973-75 filozofię w Krakowie, 1975-78 teologię w Warszawie, 1978-1980 teologię duchowości na Uniwersytecie Gregoriańskim w Rzymie.

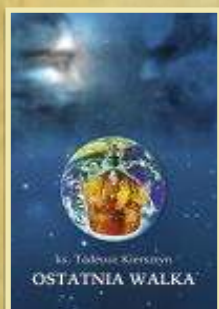
24 czerwca 1979 roku przyjął święcenia kapłańskie z rąk papieża Jana Pawła II w Rzymie. W latach 1980-84 był prefektem kleryków w kolegium jezuickim w Krakowie. Przez wiele lat posługiwał jako oddany duszpasterz i kapelan Wspólnot „Wiara i Światło”. W 1986 roku został mianowany Krajowym Sekretarzem Apostolstwa Modlitwy. W latach 1993-98 pełnił funkcję redaktora naczelnego „Posłańca Serca Jezusowego”. W 1989 roku złożył ostatnie śluby zakonne, zostając profesem Towarzystwa Jezusowego.

W 1987 r. założył Ośrodek Formacyjno-Rekolekcyjny w Szczyglicach pod Krakowem, będąc jednocześnie twórcą i opiekunem duchowym mieszkającej tam Wspólnoty św. Klaudiusza la Colombiere. Był inicjatorem powstania i jednym z fundatorów Fundacji Serca Jezusa. W 1996 r. jego staraniem został otwarty proces kanonizacyjny Sł. B. Rozalii Celakówny, w którym Powodem była Fundacja Serca Jezusa. Ks. Tadeusz Kiersztyn aktywnie uczestniczył w jego pracach, będąc równocześnie członkiem komisji teologicznej. Zainspirowany misją Sł. B. Rozalii Celakówny, podjął starania na rzecz Intronizacji Jezusa Króla Polski.

Dzieło to jednak od początku napotykało na wiele przeciwności. Żeby bez przeszkód zajmować się rozpoczętymi pracami, Ks. Tadeusz Kiersztyn podjął decyzję o wystąpieniu z zakonu. Poprosił o dymisję i otrzymał ją w 1999 r.

Po odejściu z zakonu, jako kapłan zamieszkał w Szczyglicach, poświęcając całą energię na propagowanie i rozwijanie Dzieła Intronizacji Jezusa Króla Polski. W tym celu z jego inspiracji w roku 2003 powstało Stowarzyszenie „Róża” skupiające przyjaciół Rozalii Celakówny.

Ks. Tadeusz Kiersztyn był autorem licznych opracowań, w których wyjaśniał istotę Intronizacji Jezusa Króla Polski. Do najważniejszych należą: Ostatnia walka, Siedmiodniowe Nabożeństwo Intronizacyjne, seria broszurek: Czas nagli!, Czas prawdy!, Czas Intronizacji!, Czas Króla! i Czas zwodzenia!. Ostatnią pozycją, której współautorem był ks. Tadeusz Kiersztyn, jest Droga do chwały. Przekazuje w niej treści duchowe, którymi sam żył i które zaleca swoim duchowym dzieciom.

Nabożeństwo Intronizacyjne oraz wyżej wymienione książki, jak i inne materiały dotyczące Dzieła Intronizacji Jezusa Króla Polski rozprowadza:

BIURO ZAMÓWIEŃ

tel. 12 285 60 98

tel. 12 266 27 64

e-mail: biuro@rozalia.krakow.pl

więcej informacji na www.rozalia.krakow.pl oraz www.intronizacja.pl

Czas zwodzenia!

*W lutym 2012 roku została wydana kolejna broszurka z serii Czas... tym razem **Czas zwodzenia!***

W nowej broszurce ks. Tadeusz Kiersztyn ukazuje szeroko pojętą działalność duchów zwodzenia, które starają się we wszelkie dostępne im sposoby odwieść wierzących w Chrystusa od uznania Pana Jezusa Królem Polski. Broszurka jest swoistym przewodnikiem po duchowej rzeczywistości naszych czasów. W jasny i przystępny sposób

uwidacznia rażące błędy teologiczne oraz nadużycia etyczne dotyczące Dzieła Intronizacji Jezusa Króla Polski.

W swoich materiałach ks. Tadeusz Kiersztyn przedstawia podstawy teologiczne i doktrynalne Intronizacji Jezusa Króla Polski oraz ukazuje jej zasadność w świetle całego Bożego Objawienia, a także Urzędu Nauczycielskiego Kościoła na przestrzeni wszystkich wieków, aż do czasu Soboru Watykańskiego II.

Walka przeciwko królowaniu Jezusa Chrystusa w naszym Narodzie, przez ostatnie kilkanaście lat, bardzo się wzmogła, a zdumiewającym jest fakt, że jest motywowana przez przeciwników głównie racjami pozateologicznymi i nie uwzględniającymi Prawdy Objawionej ani wiary Kościoła. Stwierdzenie, że ogłaszanie Chrystusa Królem Polski jest niewłaściwe, niepotrzebne i niezgodne z myślą przywódców Kościoła, wpisuje się w charakterystyczny obraz naszego wieku, jakim jest bunt ludzkości wobec Boga i stawianie myśli ludzkich ponad myślami Bożymi, zapisanymi w Słowie Bożym.

Walka przeciwko Intronizacji Jezusa Króla Polski, toczy się również przez nadawanie błędnego znaczenia słowom Pana Jezusa, zapisanym w Ewangelii, by tym nowym znaczeniem, zaprzeczać Prawdzie przez Boga objawionej. Takim przedmiotem manipulacji jest wyrwane z kontekstu zdanie z Pisma Świętego „Królestwo moje nie jest z tego świata” (J 18,36). Trzeba powiedzieć, że Królestwo Jezusa „nie jest stąd”, „nie jest z tego świata” bo pochodzi od Boga, z nieba, jego źródło jest w Bogu ale jest DLA TEGO ŚWIATA. Wraz z obecnością Jezusa Króla przybliżyło się do was Królestwo Boże (Łk 10,9). Dlatego powiadam wam: Królestwo Boże

będzie wam zabrane, a dane narodowi, który wyda jego owoce (Mt 21,43). Królestwo Boże na ziemię przyniósł nam Jezus Chrystus, czyż nie prosimy o nie codziennie, żeby się jak najpełniej rozprzestrzeniało wezwaniem z modlitwy Ojczy nasz: „Przyjdź Królestwo Twoje”.

Inną przewrotnością jest twierdzenie mówiące, jakoby Intronizacja dążyła do zastąpienia obecnej władzy nad Polską panowaniem fizycznym i materialnym Jezusa Króla. Tymczasem chodzi tu o podporządkowanie wszelkiej władzy w państwie, duchowemu władztwu Jezusa Chrystusa, bo tylko On jest Bogiem, Królem i Panem całego stworzenia. Chodzi o podporządkowanie wszelkiego prawa stanowionego - Prawu Bożemu. Niepodporządkowanie się Tej władzy prowadzi narody w niewolę zła, szatana, grzechu i zepsucia.

Dobrze to rozumie Naród, który Maryję, Matkę Bożą, ma za swoją Matkę i Królową. Tytuł Maryi Królowej Polski został oficjalnie zatwierdzony przez Kościół i włączony do powszechnej liturgii. Maryja nie zatrzymuje nikogo przy sobie, tylko wszystkich prowadzi do Jezusa. Takie jest Jej odwieczne zadanie. Wówczas dopiero będzie pełnia, kiedy Jezus Chrystus będzie Panem i Królem każdego człowieka i każdego Narodu.

Następne zakłamanie ukrywa się w stwierdzeniu, że Jezus Chrystus jest Królem Wszechświata i to wystarcza, nie potrzeba rozdrabniać Jego panowania na jakieś części. Tymczasem z Królowaniem Jezusa Chrystusa jest podobnie jak ze Zbawieniem przez Niego dokonanym. Bóg chce Zbawić wszystkich ludzi, ale zbawią się tylko Ci, którzy to Zbawienie przyjmą, którzy opowiedzą się za Chrystusem i będą żyli według Jego nauki.

Innym przedmiotem manipulacji mającym na celu niszczenie wiary w królewskie panowanie Jezusa Chrystusa nad narodami, jest zastępowanie zdania z Ewangelii: Królestwo Boże pośród was jest (Łk 17,21) zdaniem Królestwo Boże w was jest. Takie znaczenie spycha wiarę i życie Prawem Bożym do kręgu osobistego, a panowanie Jezusa Króla w Narodzie stawia w świetle działania niezgodnego z duchem Ewangelii. Takie myślenie jest nie do pogodzenia z Prawdą Objawioną. Jest zawołaną zdradą Jezusa, która pociąga lawinę dalszych ustępstw wobec duchów zwodzenia. Tymczasem królowanie Chrystusa ma wymiar społeczny, a więc i narodowy: „Bóg jest Królem całej ziemi, Bóg króluje nad narodami” (Ps 47,8n).

Opowiedzenie się narodów za Chrystusem Królem, jakiego Bóg dzisiaj żąda, jest szczególną łaską ofiarowaną całej ludzkości, by ją zawrócić z drogi śmierci, na której się znalazła i sprowadzić na drogę prawdziwego życia w światłości z Bogiem. Sł. Boża Rozalia Celakówna mówi: „Ostoją się tylko te państwa, w których będzie Chrystus królował” (Wyznania, cz. I, s. 263).

Zaprzepaszczona szansa ocalenia Polski za życia Śl. Bożej Rozalii Celakówny i proroctwo dotyczące czasów, które nadchodzą

Na parę miesięcy przed wybuchem II wojny światowej, pod koniec lutego 1939 roku, Śl. B. Rozalia Celakówna otrzymała wizję ukazującą ogrom nieszczęść jakie niebawem miały spaść na Polskę. Wraz z tą wizją otrzymuje również zapewnienie, że do zapowiedzianej wojny nie dojdzie, jeżeli Polska dokona Intronizacji, tak jak tego żądał Pan Jezus. Jednak wszystkie starania o Intronizację Jezusa Króla Polski, podejmowane za życia Służebnicy Bożej Rozalii Celakówny, zakończyły się niepowodzeniem. W wyniku działań wojennych Polska została ogromnie zniszczona, straciła ponad 10 milionów ludzi, a po wojnie dostała się pod wpływ komuni-stycznej zarazy na wiele dziesięcioleci. Świadomość, że Polska mogła tego uniknąć gdyby odpowiedziała na wezwanie Boże, jest równie bolesna jak doznane katusze.

Wołanie o Intronizację Jezusa Chrystusa na Króla Polski jest jednak nadal aktualne. Świadczy o tym inna wizja, jaką Rozalia otrzymała nieco wcześniej niż tę dotyczącą II wojny światowej, bo w lipcu 1938 roku, a która się jeszcze nie spełniła. Wraz z tą wizją, Rozalia otrzymała wyraźne pouczenie, które wtedy pozwalało jej myśleć, że dotyczy ona dość odległej przyszłości, ale dzisiaj wydaje się nam, że jej wypełnienie jest już bliskie. Tak oto ją opisuje: „Znalazłam się na wysokiej górze, na której zobaczyłam kulę podobną do globusa, lecz bardzo dużą. (...) Wtem staje przede mną postać męża pełna powagi i majestatu (...) ta osoba mówi do mnie... *Moje dziecko! Za grzechy i zbrodnie popełnione przez ludzkość na całym świecie, ześle Pan Bóg straszną karę. (...) Ostoją się tylko te państwa, w których będzie Chrystus królował. Jeśli chcecie ratować świat, trzeba przeprowadzić Intronizację (...) we wszystkich państwach i narodach na całym świecie (...)* Które państwa i narody jej nie przyjmą i nie poddadzą się pod panowanie słodkiej miłości Jezusowej, zginą bezpowrotnie z powierzchni ziemi i już nigdy nie powstaną. (...) Intronizacja w Polsce musi być przeprowa-dzona.(...)Trzeba wszystko czynić, by Intronizacja była przeprowadzona. Jest to ostatni wysiłek miłości Jezusowej na te ostatnie czasy! Polska nie zginie, o ile przyjmie Chrystusa za Króla w całym tego słowa znaczeniu, jeśli się podporządkuje pod Prawo Boże, pod prawo Jego miłości. Inaczej, moje dziecko, nie ostoi się.

Przyjdzie straszna katastrofa na świat – mówił - jak zaraz zobaczysz” i dalej Rozalia opisuje tak: „*W tej chwili powstał straszliwy huk. Owa kula pękła. Z jej wnętrza wybuchnął ogromny ogień, za nim połała się obrzydliwa lawa jak z wulkanu, niszcząc doszczętnie wszystkie państwa, które nie uznały Chrystusa.*

Pytałam, czy to jest koniec świata, a ten ogień i lawa, czy to jest piekło? Otrzymuję odpowiedź: nie jest to koniec świata ani piekło, tylko straszna wojna, która ma dopełnić dzieła zniszczenia (...) Państwa oddane pod panowanie Chrystusa (...) dojdą do szczytu potęgi i będzie już jedna Owczarnia i jeden Pasterz” (Wyznania, cz. I., s. 263nn).

Po przeczytaniu, tak ważnego przekazu pojawia się od razu pytanie: dlaczego dzisiaj występuje tak duży sprzeciw wobec oficjalnego uznania królowania Jezusa Chrystusa nad naszym Narodem? Dlaczego to, co było

oczywiste w wieku minionym, jest problematyczne w obecnym wieku, mimo wyraźnego nakazu Bożego objawionego Sł. B. Rozalii Celakówniej?

Odpowiedź wydaje się prosta. Odwieczny wróg naszego zbawienia – szatan, robi wszystko, żeby doprowadzić ludzkość do całkowitego odwrócenia się od Boga, a przez to do unicestwienia. Posługując się mamoną pozyskał dla siebie niezliczone rzesze współpracowników w różnych stanach i grupach społecznych. Biorąc ich w swoją niewolę działa bez przeszkód i pieczołowicie przeprowadza swoje zbrodnicze plany. Bóg daje upadłej po raz kolejny ludzkości i poszczególnym narodom, szansę powrotu przez uznanie Jezusa Chrystusa swoim Królem. Polska za pośrednictwem Sł. B. Rozalii Celakówny, otrzymała misję ratowania siebie i świata od zagłady, przez uznanie jako pierwsza z narodów, Jezusa Chrystusa za swojego Króla i Pana. Na co czekasz Polsko? Obudź się Polsko! Kiedy zrozumiesz, że to, co przeżywasz jest konsekwencją odwrócenia się do Boga i nie podejmowania misji jaką Bóg ci wyznaczył?

Niech pociechą będą dla nas słowa Pana Jezusa skierowane do Rozalii: „Ofiarujcie... swoje cierpienia w celu Intronizacji. Im więcej będziecie zdeptani, wzgardzeni, poniżeni, tym prędy nastąpi ta chwila - tak bardzo upragniona przez was Intronizacja! Każde dzieło Boże i każda sprawa muszą być okupione cierpieniem, a im więcej ma ona przysporzyć Panu Bogu chwały, na tym większe będzie napotykać trudności. Dziecko, trzeba żyć wiarą i trzeba ufać, że mimo największych trudności, to dzieło będzie przeprowadzone, a to dlatego, byście wiedzieli, że Ja sam działam – wy jesteście tylko narzędziami w moich rękach”

Modlitwa o Intronizację Jezusa Króla Polski

Boże Ojcze, dziękujemy Ci, że objawiłeś naszemu Narodowi Jezusa jako Króla Polski i że zobowiązałeś nas, abyśmy Go słuchali i Mu służyli. **Duchu Święty, Boże**, dziękujemy Ci, że oświeciłeś nasze serca i umysły światłem miłości i poznania prawdy o Jezusie Królu, Synu Bożym. **Maryjo, Królowo Polski**, dziękujemy Ci, że zstąpiła na Jasnogórski tron, aby przygotować nasz Naród do podjęcia wielkiej misji Intronizacji Jezusa Króla Polski. **Jezu, ufamy Tobie i kochamy Ciebie**, bo jesteś Zbawicielem świata, zapowiedzianym przez proroków Mesjaszem Królem, który mocą Ducha Świętego zaprowadza na ziemi jako w niebie Królestwo Boże. Korząc się przed Twym majestatem, składamy Ci najgłębszy hołd czci. Ty bowiem jesteś Alfą i Omegą, początkiem i końcem, Królem królów i Panem panujących – jedynym Władcą całego stworzenia. Razem z naszym Narodem klękamy przed Tobą, Nieskończony Boże, przyzywając Twego nad nami panowania.

Jezu, Królu Polski, przyjdź Królestwo Twoje!